

...nust op
...jaar oude
...me, een
...er 45ST.

Paul Manuel (49)

Directeur-eigenaar Dept en TamTam, gespecialiseerd in digitale oplossingen die merken helpen groeien.

Deze zomer zeil ik met mijn vrouw, dochter (16) en zoon (14) vijf weken in Bretagne. We vertrekken vanuit Makum naar Lorient en varen dan door naar La Trinité-sur-Mer, het Franse mekka van het zeilen. Door de talloze eilandjes en de aanwezigheid van eb en vloed is het er ruiger dan de aangeharkte Middellandse Zee, die vol luxe jachten ligt. Ik kan me verheugen op het op elkaar aangewezen zijn. Zelfs mijn zoon, niet de allergrootste prater, begint dan te ouwehoeren. Er is veel lummeltijd aan boord; zwemmen, lezen, muziek luisteren. Mijn vrouw, Susanne, navigeert, ik ben er voor de zeiltechnische handelingen. Ze zegt vaak: "Zonder jou kom ik de haven niet uit en zonder mij kom je de haven niet in." Dat is geen grap.

'Zelfs mijn zoon, toch niet de allergrootste prater, begint aan boord te ouwehoeren'

'Onze halfjaar oude Jongedame, een Bestevaer 45ST, is een rationele én emotionele keuze. Het is geen idioot lange boot, dus te behappen met z'n tweeën en goed parkeerbaar in de meeste havens. Het is een ontwerp van jachtarchitect Gerard Dijkstra, bekend om zijn ongeschilderde aluminium afwerking. Geen wit glimmend ding dus waarvan elk nieuw krasje voelt als de eerste butts in je nieuwe parketvloer. Dat geeft rust. Het mooie van dit schip vind ik ook de vloeiende overgang van buiten naar binnen. Op de gemiddelde zeilboot duik je vanuit de kuip een donker gat in. Bij dit schip lopen pilothuis- en binnenzit vloeiend in elkaar over. Het creëert veel licht en zorgt voor 360 graden kijkplezier.

→ Lees verder op pagina 23

...enmaal geproefd heeft van zeezeilen, is
...en. Drie zeemannen aan het woord. 'Ik
...t van alles wat ik onderweg zie, ruik en voel.'

...: Paulien de Jong • Fotografie: Martin Dijkstra

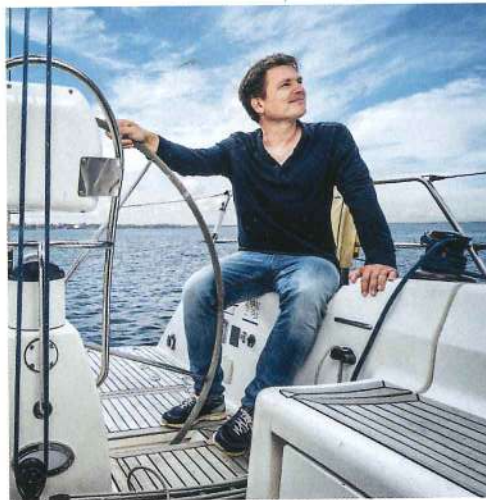
RECHT DOOR ZEE

Paul Manuel

Alles is open, ook de achterste slaaphut. Heel functioneel. Het was mijn grote wens bij de aanschaf: een boot met weinig franje, zodat er ook weinig kapot kan.'

'Met de zonnepanelen op het dak bespaar ik brandstof. Sowieso gebruik ik de motor het liefst zo min mogelijk. Buiten de haven stopt het ronken en verandert de wereld in een stil, drijvend eiland met uitzicht op de kleiner wordende huizen en mensen. Wegvaren blijft magisch. Dat vond ik als kind al toen ik met mijn ouders, broertje en zusje het water op ging. We hadden een opgebouwde platbodem met een dek vol surfplanken en bootjes. Eén varende kermis waren we. De zomervakanties brachten we door op het IJsselmeer of op de Friese meren, waar we speelden met de bootjes. Dat gepiel maakte plaats voor serieuze zeilwedstrijden, met als hoogtepunt de Olympische Spelen van 1992 in Barcelona: mijn maat en ik werden zesde in de Tornado catamaran-klasse.'

'Voor mij is de reis altijd belangrijker dan onze bestemming. Ik geniet van alles wat ik onderweg zie, ruik en voel. De kust met zijn blauwe zee, het zout in mijn neus, de ontspannende cadans als het schip elegant met de golven meebeweegt. "In the groove" noemen ze dat in het wedstrijdzeilen: de ultieme balans in snelheid en weinig druk op het roer.'

Guido Heezen

ben los, ik ga niet meer naar huis. Voorlopig niet althans.'

'We voeren langs België, Engeland, Spanje, Portugal, Madeira en de Canarische Eilanden. En we doorstonden alles met glans: de straffe wind, de immens hoge golven. Er was maar één tocht – van Gibraltar naar Porto Santo, bij Madeira – waarop we in een hevige storm terechtkwamen. Daarna hielden we de weersvoorspellingen beter in de gaten; aan boord leer je verschrikkelijk snel.'

'Niet gehinderd door enige kennis staken we uiteindelijk de oceaan bij Tenerife over. Zestien dagen duurde dat. Een periode van totale kalmte. Je vaart – meestal op de stuurautomaat – een rechte koers en komt geen boot tegen. De belangrijkste vraag was: gaan we vandaag of morgen overstag? De ruisende golven, de fosforiserende algjes, de hemel die oplicht door miljoenen sterren: de oceaan maakt je nietig. Als je hoger staat, bolt het water. Dan openbaart zich het bewijs: de aarde is rond.'

'Zeilen brengt me volledig in het hier en nu. Er is geen ruimte voor aardse "shizzle". Op het water ben je zelfvoorzienend. Bezig met navigeren, kleine reparaties, vissen. Op zondagavond begrijp ik niet meer waarom ik op vrijdag met een druk hoofd en een tas vol huiswerk aan boord ben gestapt.'

Rientz Willem Bol

echte 3/4-tonner. Als we nu nog een week zouden verliezen, hadden we dat aan de te wijten, vond mijn vader. We hebben getraind en namen deel aan talloze wedstrijden tot het WK Zeezeilen in Kiel aan toe.'

'Water en varen zijn met mijn lever. Ons familiebedrijf, Bolidt, produceert andere prefabdekkers voor cruiseschepen, marineschepen en superjachten en sinds dit jaar ook voor kleine boten. Die nieuw introduceerden we op mijn Swan 45, een strijdjacht waarmee ik elf jaar lang de WK's Zeezeilen. Tijdens Copa del Rey werden we eerste. Koning Juan Carlos persoonlijk de prijs uit.'

'De Swan is nu verkocht: ondernemen, wedstrijdzeilen combineren ging niet. Maar varen zal ik blijven doen. Ik heb een rubberboot met verharde bodem gekocht. Die gaat in oktober mee als teamlid in de Volvo Ocean Race. Als hij terugkeert, ga ik hem gebruiken om rond te varen. Opstapplaats: Hotel Novation Center aan De Noord in Rotterdam. Tijdens de rondvaart wissel ik werk met zeilproza. Van vliegende vissen in de tot kolkende watermassa's waarmee we kunnen varen. Met de oceaan valt niet te spelen.'

